вокъ се хвасне отъ безпокойство, той до-
удаше до отчаяние, че почвъвалсе му
ще падне на баща му и срама му; тъй
са синъ чъчене за бъгалисе си и иде
да си върне въ Интервалдерс за да са даде
въ резеде на невръстнитъ си тъ-
го удъръвание Штаурахедъ.

Той са сбуду подрисо и додо
Какво стаеца

— Вальтеръ, кеф той ти излезва?

— Да

— Какъв повина има въ Интервалдеи?

— Никакви

— Никакви? Защо не са чуе за баща си за
срама си? Вальтеръ тъй отвъда да отри-
кнъ отъ сестра горчиво ~~отъ сестра~~

Вальтеръ мълчеше.

— Фрицъ просиш ли прощъвание
Арнольдъ алса тъй разбирашъ смъ-
сенъ на Гелдъръ кой е раздъвение
съ тъзи бой бича! Аз знаи че тъ не
можетъ получи хаверъ отъ сестра.
Но нъ са прави? — Тъй ако ~~уравнъ~~ Вальтера
смене... зеръ свъ ~~отъ~~ ~~тъ~~ ~~да~~ ~~заве-~~
~~та~~ да нъ бъвръще за смене — Да?

— Да, аз смъ, отговори Вальтеръ.

Той падъ се за чинъ ~~се~~ и пре-
мислъ. Арнольдъ ~~седна~~ до масата
и заспа ~~на~~ да кладе очъ. Тъй